

обогати, когато е принужденъ да умри сиромашъ? Защо ли желае да живѣе между толкова множество, когато е принужденъ да умри самъ? Защо ли ся мѣчи, труди, и прави великолѣпны палаты, кога му е тесниатъ и темниатъ гробъ вѣчната палата? Сега видѣхъ, че е сичко суетно, и че нищо друго не сокрушава челоуѣка тѣй, кѣто грозната смъртъ; сега познахъ, що е челоуѣческыи животъ, и че погрѣшката ся на послѣдныи часъ не исправля, но на времето. Истина, азъ сѣмъ ся насытилъ на тоя свѣтъ, па и на самыи животъ, и нежелая вече да живѣя, но кѣто размысла, що е смъртъ, не мися ще да умра; защо животатъ е само тяготенъ и несносянъ, а смъртъта е сумнителна, грозна и страшна. обаче азъ ъ пріймамъ радостно и оставямъ бѣдныи животъ на драго сѣрдце, защото другчи не може да бѣде. И тѣй препоручавамъ себе-си на властьтѣ, на Божіето правосудіе и милость, тебе пакъ оставямъ искреннѣтѣ си родителскѣ любовь и слѣдующите совѣты: да не давашъ власть на лицемѣрецъ и омразянъ челоуѣкъ, да презирашъ сиромаша който е правдолюбивъ, да не прощавашъ